

M. Kačmarčík a D. Sedláková ve hře W. Allena *Nepijte tu vodu*

FOTO: TOMÁŠ ČVANČARA

Opět „přijel“ Woody Allen

Nepijte tu vodu

Ve hře z počátečního období tvorby amerického autora „křtěného Brooklynem“ Woody Allena **„NEPIJTE TU VODU“** nelze hledat nějaké hlubokomyslné úvahy a filozofující reflexe. Byl by to omyl vysvětlitelný skutečností, že jméno tohoto intelektuálního klauna spojujeme spíše s jeho úspěšnou dráhou světově proslulého filmáře, jak jsme ji měli možnost poznat např. ve filmech „Annie Hallová“, „Hanah a její sestry“ či „Purpurová růže z Káhiry“.

V šedesátých letech, kdy hra vznikla, se teprve tehdejší zprvu anonymní dodavatel skečů, parodií a gagů newyorským kabaretierům, později již samostatný komik na jevištátkách greenichvilgských nočních klubů a v televizních programech, dopracovával širší publicity. A k té mu dopomohly právě divadelní hry na Broadwayi s úspěchem uvedené. „Nepijte tu vodu“ je jedna z nich. Nese všechny znaky bohaté fantazie a gejzírů nápadů, kterými tehdy hýřil a které mají charakteristickou pečeť jeho nevšední osobnosti. Ta pak právě v průběhu let dozrála do polohy filozofujícího komika, spisovatele a předního filmového scenáristy, herce a režiséra.

Toho všeho si byl v Divadle Petra

Bezruč v Ostravě režisér Pavel Palouš vědom a tak se zaměřil na interpretaci Allenova příběhu v nelomených polohách, v přímočarém útoku na divákovu bránci. A ta dostává opravdu „zabrat“. V dynamickém sledu a v pekelně nasazeném temporytmu se představují jednotlivé jednající postavy náležitě charakteristicky zdůrazňovanými konturami, jak si to žánr ztřeštěné parodie vyžaduje. Žádné nuance, barvičky, odstínování, zámlky. Nic takového. Přimo hezky „in medias res“, svižně, tak říkajíc „po hlavě“, vplout do hracího prostoru – neměně náznakově pojednaného (autorem scény a kostýmů je rovněž Pavel Palouš) a se smyslem pro úměrnost a cit míry vykreslit v nutné zkratce jednotlivé postavy a v pravém okamžiku jejich nadsazené jednání vypointovat. To byl úkol, před který režisér herce postavil. A k nemalé spokojenosti diváků se jim jej podařilo splnit opravdu na „jedničku“.

Večerou vévodí mladá dvojice – Milan Kačmarčík (velvyslancův syn Axel Magee) a Dana Sedláková (Susan, dcera amerického obchodníka). M. Kačmarčík ztvárňuje jednu z typických allenovských postav plachých nešiků, s bravurní virtuozitou a výrazným smyslem

pro přesnou charakteristiku. D. Sedláková spojuje miladistvý šarm s výbušně přesvědčivými předpoklady pro komediální nadsázku a partnerskou souhru. Jan Mazák si s neodolatelnou roztomilostí pohrává s partem páterá Drobneye, nedobrovolného obyvatele velvyslancetví, který ve snaze pobavit své okolí a uplatnit se coby kouzelník-amatér a iluzionista, roztáčí bláznivý kolotoč humorných situací.

J. GORDON

Svoboda, 14. 4. 1993